

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXIII. Senis ex febri maligna sanatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

inumque redditura viæ dñe egeret. Quo die Sacerdos è Societate, illius frater consolandi gratia, afflictam visens, de S. Ignatij ossibus schidiam, eiusque subscriptum Epistolæ nomen ad eam detulit; iussaque tum ab iis qui aderant, tum ab ipsa ter Oratione Dominica recitari, ter Deiparæ salutatione, cæcis oculis reliquias admouit, quibus tanquam rosis, ut quidem ipsa sentiebat recentibus, mirificè recreata, & sensu doloris deinceps caruit, & cœpit oculis iam vti; post vero precum earundem, & reliquiarum iterata applicatione facultatem videndi adeò integrum recepit, vt si nunquam oculis laborasset.

XXIII.
*Senis ex fe-
bri maligna
sanatus.*

Ex tribus Lusitanis Romam vna profectis, Genuæ primus, Romæ alter, vt primum appulit obièrē; tertius Paulus Caruallius adiutor iam quatriuum febriens, Senis subsistere cogitur; ad mortem nisi S. Ignatius adfuisset, parandam potius, quam recuperandam sanitatem: enīmvero Febris vehementer anhela præfocati cordis angustiis, malignitatem exeruit, & intendente se sub noctem malo, lethalibus signis spem sanationis medicis abstulit, nostris necessitatē iniecit admonendi fratris, ut ad mortem vicinam in procinctu staret. Verum is interea querit S. Ignatij num quod domi esset Chirographum. Allatum, lecto se attollens, magna veneratione saepius osculatur; fronti, & pectori imponit; tum ad eum qui id attulerat, sanus sum inquit, & vitæ securus, non vult P. Ignatius suum hunc filium nunc mori. Cui ille occasiōnem commodè hanc vertens ad significandum illi propinquum discessum, at si te inquit P. Ignatius in cœlo secum velit, (quod abesse videtur proprius) an non libenter iturus sis? tibi dico, ait, me ab eo sanandum; nam si cæcam curauit feminam, quod vni è nostris soror esset, mihi filio suo vitam scilicet non seruabit? hac noua confusus argumentandi forma, cordi chirographum apprimit, praesentissimum statim morbi sui antidotum; nam cum ante ab cibo abhorret, cœnam iucundè, & appetens sumpsit, noctem solidam quieuit, ac postridie valuit.

XXIV.
*Ab chiragra,
& carcino-
mate sanata.*

Maioricæ, crudeli chiragra Spes Castillia tenebatur, huic ad cruciatus assiduos, qui ægrain interquiēscere non sinebant, accedebat sua quo mensibus doloris intensio, tam interdum acuta, ut defectionem animi pateteret; iamque altera manu capta, eius vsum omnem amiserat. Ad hæc vlcus pectori adnatum carcinodem chirurgi s, & medicis minabatur, qui demum à curatione idcirco desiterant, quod & inutilem, & malo peiore aduerterant. Quare humani iam inops remedij, intercessorem apud Deum S. Ignatium adhibet, seque illi ex animo committit, spondens si per eum sanaretur, nouendiali se precatione veneraturam ipsius altare. Aderat tertius à promisso dies, Augusti nonus, anno 1601. cum se chiragra, vlerisque expertem, ac persanatam mirata est.

XXV.

Chij Theodora septem circiter annorum græca, boæ papulis sic deformata est, vt ei lœvus efflueret oculus, vnaque expectatio omnis remedij. Aduenerant illuc recentes nuncij de S. Ignatio inter sanctos adlecto, isque sancti